

وصیت نامه امام «قدس سرہ»

واسم مستأثر الهی

آیت اللہ محمدی گلزاری

* بیان امام قدس سرہ در مصباح الهدایة در این رابطه رتبین سعه و ضيق نبوت و خلافت.

* همه انبیا خلیفه رسول اللہ اند و ذات اقدس رسول اللہ مظہر اسام اعظم و مشفعو با ساعت است و همین است معنای حديث: «بعثت انا والساعة کهاتین» بلکہ آن حضرت خود قیامت است:

هر کم گوید کو قیامت ای صنم خوبش بنما که قیامت نک من

* شهود اهل یقین، امور اخروی را در همین نشاء.

* بیان قرآن در این باره.

* رؤیت ابراهیم ملکوت را و معنای ملکوت.

* حدیث لطیف «جزناها وهی خامدة».

* روایات معراج که در حد تواتر است، بیان می کند که رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ، جهنم را رؤیت کرد و وارد جنت شد و از نهر کوثر نوشید. اینها اموری است که هترتب بر ظهور ساعت اند.

نکاش). آنطور نیست که می پندارید، اگر با علم یقین بدانید، البته دوزخ را خواهید دید، مپس با عین یقین، آن را رؤیت می کنید.

معنای ملکوت اشیاء
چنانکه ملاحظه می کنید، اجھار و اعلام می کند که هر کس به موهبت علم یقین، ممتاز شود، جحیم و دوزخ را در مکمن غیب، شهود و رؤیت می کند، و ملکوت اشیاء برای او مشهود است و به این مکرمت در برابر ابراهیم علیه السلام تصریح می نماید: «وکذلک فری ابراهیم ملکوت الشموس والأرض ولیکون من الموقفين». (سره العالم، آیه ۷۵)

اینجینین ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم ارائه دادیم تا در زمرة موقفین فرار گیرد.

باید تدبیر کرد که معنی «ملکوت»، وجود اشیاء و مکانات است از آن حیث و جهتی که به خداوند عزوجل منسوند و به قیومیت حضرتش فائض است

گفتنم که ساعت و قیامت کبیری عبارت است از: «رجوع همه امور به مبدأ تعالیٰ» و حقیقت آن، ارتفاع همه تعیاث و فنا و وجه عبودیت در وجه ربوبیت است که با ظهور وحدت تائمه، انجام می گیرد. علم به چنین حقیقتی، همانند علم به اسماء مستأثره، مختص به خدای تعالیٰ می باشد. و روشن است که علم خداوند متعال، به حقیقت ساعت، عین وجود ساعت و قیامت کبیری است؛ پس ساعت و قیامت کبیری، موجود عنده است که خواهد آمد، و در وقتی خدای عزوجل آن را آشکار می کند و حدود و هویتهاي اکوان خارجي با مطلع نور ربوبی، محبو و منظمس می گردند و غارهای كثرت و ملکی از چهره وحدت و ملکوت، زدوده می شوند.

و مع ذلك قرآن کریم تصریح می کند که در همین نشاء ملکی، گروهی هستند که قبل از تحمل ساعت و بیرون آمدنش از مکمن غیب، برخی از امور مترتب بر آن را رؤیت می کنند؛ رؤیتی که مستمر است، قال تعالی: «کلا لوعلمون علم البیقین، لترون الجحیم، ثم لترونها عین البیقین» (سره

ماهده یا جبرئیل؟ فقال: هذه شجرة طوبى، قال الله تعالى: [طوبى لهم وحسن
ماهده] (١٣)

(تفسیر علی بن ابراهیم و تفسیر المیرانجی) دلیل آن از سوره اسراء
رسول الله صلی اللہ علیہ وآلہ فرمودند پس جبرئیل صعود کرد و
من هم با او به سوی آسمان دیبا صعود کرده، بالا رفته تا آنکه داخل آسمان
دینیا شدم، فرشته ای مرآ ملاقات کرد که بزرگتر از آن نبوده بودم، به جبرئیل
گفت: این کیست که من از آن ترسیدم؟ گفت: همه ما از آن می ترسیم،
این مالک جهنم است. گفت: آیا امر نمیکنی که جهنم را به من نشان
دهد؟ جبرئیل به وی گفت: ای مالک جهنم را به محمد ارائه کن، او
جهنم را برایم مکثوف داشت. صور اخروی اعمال پلید و معاصی و
جهنمیان را که به انواع عذاب، شکنجه می شنند، مشاهده
فرمودند. تا آنجا که فرمودند: پس به آسمان هفت صعود کردیم و وارد بیت
معمور شدیم و در آنجا دور رکعت نماز انجام دادم آنگاه از آن خارج شدم،
پس دو نهر در اختیار قرار گرفت، یکی به نام «کوثر» و دیگری به نام
«در ذیل آیة» (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارْدَهَا عَلَى رِتْكٍ حَتَّىٰ مَفْصِتاً) (سورة
المریم، آیه ٢٧)، و هیچ یک از شما نیست مگر آنکه وارد جهنم می شود. بر
دور دگارت، اجرای این حکم، حتم و لازم است.

آنکه ملکوت خدا میگویند: این امره اذا أراد شيئاً أن يقول له كن فيكون، فسحان الذي يده ملکوت
كل شيء (۱۴)

(سورة سیم، آیات ٨٢ و ٨٣) چون اراده کنند چیزی را بس افرینند، همانا فرمانش این است که
می گویند: موجود شو، پس موجود می شود. پس منزه است از هر نفسی، آن
دانی که ملکوت خدا چیزی بدمت او است. در اینجا، آیه دوم، در
حیثیت، نسین کننده قول خدای تعالی یعنی «کن فیکون» است و بیان
کی کنند که کلمه مزبوره، همان ملکوت اشیاء است که برای اهل یقین،
مکثوف است.

و در ذیل آیة «وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارْدَهَا عَلَى رِتْكٍ حَتَّىٰ مَفْصِتاً» (سورة
المریم، آیه ٢٧)، و هیچ یک از شما نیست مگر آنکه وارد جهنم می شود. بر
آنکه از ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین سوال شد:
که آیا شما هم در عالم این آیه داخل هستید؟ در جواب فرمودند:
«خرابها وهي خاءدة» یعنی آیه شریقه عمومیت دارد و همه در عالم آن
داخلند حتی ما، ولی ما از جهنم عبور کردیم در حالی که آن خاموش بود.

رؤیت کردن پیامبر، بهشت و جهنم را
در روایات معراج که به طرق متعدد، از فریقین، وارد شده و بعد تواتر
رسانده است، تصریح شده که آن حضرت صلی اللہ علیہ وآلہ وسعیت کنند و مادر و مادر از
حوض و کوثر و سایر امور شاه آخرت را مشاهده فرموده اند و گافی است از
رسیحه علی بن ابراهیم، تنویه ای در این زمینه نقل کنیم، با همان احادیث
لخیص و نقطع لازم، و هرگز که طالب تفصیل است به تفسیر علی بن ابراهیم یا تفسیر المیزان مراجعه کنند:

«قال: فصعد جبرئیل و صعدت معه الى السماء الدنيا حتى دخلت السماء
الدنيا، لقيسي قتلت من المسلمين، لم ارأ عليهم حلقاً مته،
قطلت: من هذا يا جبرئیل قاتل قد فرزت منه؟ فقال: كتنا
سرير منه، آن هذا ماتت حازن النار، فقلت لجبرئیل: لا تأمره أن
لا يرس النار؟ فقال له جبرئیل: يا مالک أرجوك ملائكة انتارك تشکف عنها غطاها هـ. الى أن
لذلك: ثم صعدنا الى السماء السابعة، فدخلت البيت المعمور، فصلبت فيه
ركعن، ثم خرجت فانقادت لی نهران، نهر رسیس الكوثر و نهر رسی الرحمة،
شررت من الكوثر واغسلت من الرحمة، ثم انقادت الى جبیعاً حتى دخلت الجنة
وادأ على حافظتها بیونی و بیوت اهلی وادأ تراها کالمیک وادأ شجرة لوارسل کائز
کی اصلها هادارها سبعمائة ستة وليس في الجنة منزل الا وفی غصن منها، فقلت:

می کند: «قال رسول الله صلی الله علیه و آله: بعثت انا والساعه کهان،
و هم الساعه والوسطی...»

(جزء هشتم ص ۲۰۹، جایگاه

حاصل بحث آنکه رسول الله صلی الله علیه و آله مظہر اسم اعظم الٰی
نشاء ظاهر است و همه پیغمبران خلیفه اویند و آنچه فیض فیض
حجاب اکبر است که واسطه فیض برای همه مغفیضین است و
اشیاء نسبت به او مرتفع است، آن سرور و ساعت «کهان» مقارن
بنکه آن بزرگوار عین قیامت است:

خوبش بسما که قیامت نکند
هر که گوید کوفیقات ای صنم
زانک حل شد در فیض حل و پنهان
بس محمد صدقیقات بود نقد
صدقیقات بود او ایندرست
زاده نایبت احمد در جهان
ای قیامت نایبت را هم بر سرده آند
ما زیان حال من گفتنی بس
که زمان حشر حشر را بر سر کم
زین قیامت صد جهان افرید
بس جواب الا حق ای سلطان سکون
او ایندرست

الاسماء المحاجة بل الابیاء عليهم السلام کلهم خلیفه و دعویهم فی الحجۃ
دعوه الیه والی نبوته، وآدم و من دونه تحت لوانه، فمن اول ظهور الملك الى انقضائه
وانفهاره تحت سطع نور الواحد القهار دوره خلافه الظاهرة في الملك.»

قال في وبيض آخر: «الاسم الأعظم الالهي الموجود في الشأن الظاهر
جامع لجميع مراتب الاسماء وحقائق الاعيان وبرى الأشياء على ما هي عليها
برؤية ذاته وبرى كيفية ارتباطها بالاسماء الالهية ووصولها الى باب اربابها الذي
هو حقيقة القيامة الكبرى للأشياء الكوتنة الخارجية...» حاصل این بیان عرضی
این است:

«همچنان که اسماء مجیطه «عني نه لفظی» بر اسماء محاجه، حاکم
و قاهر است و هر اسمی که جامعت است، حکم آن فراگیرتر و محکوم آن
پیشتر است تا متنها به اسم اعظم گردد که محیط بر همه اسماء است،
همانگونه است شأن مظاہر بدون تفاوت، زیرا عالم نقشه ای است از آنچه
در اسماء الهی و علم ربوبی، پس وسعت دائره خلافت و نبوت و تنگانی
آن در عالم ملک و شهادت، طبق سعه و ضيق اسم و با اسمائی چند است
که خلیفه و پیامبر، محکوم آن یا آنها است و همین است من اختلاف
پیغمبران حلوات آن وسلامه عليهم در امر خلافت و نبوت تا آنکه این امر به
مظہر اسم اعظم الهی، منتهی گردد که خلافت آنچه، پایانده و محیط
وازی وابدی است و بر همه نبوتها و خلافتها، حاکم است پس دوره نبوتها
ایشیاء عليهم السلام دوره نبوت و خلافت آن سرور است و همه آنها مظاہر ذات

شیریف اویند و خلافتها آنان مظاہر خلافت محیط آن حضرت آن حضرت آن، و آن بزرگوار
خلیفه الله الاعظم و سایر ایشیاء، خلیفه غیر الله، از اسماء محاجه، آنکه همه
همه ایشیاء عليهم السلام، خلیفه آن سرور و دعویشان به سوی آن جناب و
نبوت بوده است و همین است تفسیر حدیث: [آدم و من دونه تحت لوانی]
پس، از آغاز ظهور عالم ملک تا انقضاء شر و زوال حدود و تعیانش با تجلی و

وحدت قهاره، دوره خلافت ظاهري آن حضرت در عالم ملک است.]

و در آخر وبيض قبل از وبيض مذکور می فرمایند: «... اسم اعظم
موجود در نشاء ظاهره -يعني وجود اقدس رسول الله صلی الله علیه والحمد لله- جامع
همه مراتب اسماء وحقائق اعیان است و با رویت ذات اقدس خوبش، همه
اشیاء و کیفیت ارتباط آنها را با اسماء الهیه رویت می کند، و وصول آنها
را به باب اربابشان که همان قیامت کبری ایشیاء خارجیه است، مشهود
می نماید...».

و همین است شرح و تفسیر حدیث نبوی صلی الله علیه و آله: «انا والساعه
کهان» که در پایان مقاله پیش تفسیر آن را عده دادم، قابل ذکر است
که حدیث مذکور بهمین تعبیر در کتاب بوارق هلکوتیه قاضی سعید قمی
علیه الرحمه آنده و راوی اضافه گرده: «وانشار الى آیه‌امی بدیه المبارکین» و
در بعضی از نفاسیر ما، طبق تعبیری که در گذشت روایی اهل سنت آنده،
تعبیر شده است.

مسلم در باب قرب الساعه از صحیح خود از انس بن مالک نقل

فرم تقاضای اشتراک

خواهشمند است وجه اشتراک مجله پاسدار اسلام را به حساب جاری
باشک ملت -شعبه آموزش و پژوهش فم و اریز و فیش باشک را
همراه آدرس و مشخصات کامل خود به دفتر مجله پاسدار اسلام (قم)
صندوق پستی ۷۷۷ ارسال فرمائید.
تذکر:

۱- بهای اشتراک یک سال ۱۲۰۰ ریال، دوسال ۲۴۰۰ ریال است.

۲- وجه اشتراک را رسی توکید از طریق تمام باشک های کشوریه حساب
جاری فوق و ارجمند است.

۳- در صورتیکه به باشک دسترسی نداشته و وجه اشتراک را توسط اداره پست
بیمه ننماید.

۴- احتیاج به بریدن این فرم نیست و کافی است مشخصات شود را بشرح زیر
در نامه ای جدا گانه نوشته و ارسال ننماید.

۵- در صورت واریز وجه به باشک، حسافیش باشک ارسال شود.

ایجادن نام خانوادگی

شهرستان آدرس

مايلم به مدت سال ازشاره نامجله پاسدار اسلام

مشترک شوم لذا مبلغ ریال توسط باشک

حسابهای فوق واریز و فیش باشک را به پیوست ارسال می دارم.

لطفاً در موقع تمدید، شماره اشتراک را قید فرمائید.